

Adfærdsproblemer hos hunde

I denne pjece kan du læse om symptomerne på nogle af de mest almindelige adfærdsproblemer, som hunde kan lide af og om, hvad du kan gøre for at forsøge at afhjælpe dem.

Foto: Aktiv

Hvis hunden er frygtsom over for fremmede

Selvom du ikke er generet af, at din hund reagerer frygtsomt over for fremmede mennesker, skal du tænke på, at hundens frygtsomhed er et problem for den selv samt naturligvis for de mennesker, I møder.

Det er naturligt at være frygtsom

Det er naturligt at reagere frygtsomt over for noget ukendt. Hvis man ikke frygtede for noget som helst, ville man ikke overleve ret længe. På den anden side ville man heller ikke overleve, hvis man frygtede alting. Det er derfor meget vigtigt for hunden at lære, hvad der er grund til at frygte, og hvad den ikke skal være bange for. Denne indlæring er en nødvendig tilpasning til omgivelserne, og den sker lettest tidligt i livet.

Tegn på frygtsomhed

Hvis en hund er frygtsom, viser den det ved at være urolig. Mere eller mindre krybende forsøger den at undgå det, som den er bange for. Hunden vil samtidig vise tegn på underlegenhed ved at holde hovedet sænket samtidig med, at ørerne er lagt tilbage, mundvigene er "lange" og øjnene er "smalle". Desuden drejer hunden ofte hovedet væk for at undgå øjen-

kontakt. Hunden vil desuden fare sammen ved pludselige bevægelser og forsøge at flygte. Ofte har især unge hunde rejst børsterne langs hele ryggen, og nogle hunde gør. Begge dele er udtryk for, at hunden er på vagt.

Der er forskel på frygtsomhed og angst

Frygtsomhed er en umiddelbar reaktion over for noget ukendt. Hvis det ukendte fjerner sig, forsvinder frygten, og hvis det ukendte ikke viser sig at udgøre en trussel, vil frygtsomheden normalt gradvist afløses af nysgerrighed.

Angst er nærmere en tilstand end en umiddelbar reaktion. Hvis en hund møder noget, som gør den angst, vil hundens angst i starten tiltage. Hvis det, som udløste hundens angst, forsvinder, vil dens angst kun gradvist aftage. Der kan således gå op til 25-30 minutter eller længere, før hundens angst er forsvundet. Hvis hunden er angst, kan den vise det ved, at den – ud over at vise ovennævnte tegn på frygtsomhed – holder halen mellem benene, ryster, trækker vejret meget hurtigt eller savler. Desuden kan den have svært ved at holde på sin afføring.

Angst vil ofte skyldes, at hunden en eller flere gange har oplevet noget meget ubehageligt i en bestemt situation. Hunden vil ikke kun reagere angst, når den igen møder den eller det, der var årsag til hundens ubehag, men tit vil den også reagere på bestemte ting, som optrådte i eller umiddelbart før den pågældende situation. Hvis hunden f.eks. tidligere har været udsat for noget meget ubehageligt hos dyrlægen, kan den således vise angst over for alle personer, der er klædt i hvidt, eller når den kommer ind i dyrlægens venteværelse. Hvis din hunds reaktioner mere ligner angst end frygtsomhed, eller den af og til reagerer aggressivt over for fremmede mennesker, bør du ikke selv forsøge at løse problemet, men søge hjælp omgående hos en adfærdsbehandler eller en dyrlæge med erfaring i adfærdsbehandling. (Læs mere i pjecen "Hvis din hund er aggressiv") Frygtsomhed kan du dog godt forsøge at afhjælpe selv.

Hunde skal præges på mennesker

En hund skal lære ikke at være frygtsom over for mennesker. Når hvalpen er mellem tre og 12 uger gammel, skal den dagligt have tæt kontakt med mennesker. I den første del af denne periode sker en prægning, hvor hvalpen lærer, at den tilhører arten hund samt at acceptere

mennesker som nogle, den senere kan knytte sig til. I sidste del af perioden skal hvalpen lære, at det er mennesker generelt, som den kan knytte sig til, og ikke kun bestemte personer. Derfor skal hvalpen være sammen med flere forskellige personer – både mænd og kvinder, børn såvel som voksne. Dette er meget vigtigt. Hvis hvalpen f.eks. kun er sammen med kvinder, kan den senere reagere frygtsomt over for mænd, og det vil blive meget svært at lære hunden at acceptere dem.

Kontakten med mennesker skal holdes ved lige

En hund skal have regelmæssig kontakt og gode oplevelser med fremmede mennesker, indtil den er mellem et halvt og et år gammel. Hvis hunden ikke får det, er der risiko for, at den igen vil begynde at reagere frygtsomt, når den møder mennesker, som den ikke kender. Hvis din hund er frygtsom over for fremmede mennesker, kan det skyldes, at den har været for lidt sammen med mennesker hos opdrætteren, da den var hvalp. Men det kan også skyldes, at du har forsømt at lade hunden komme ud blandt fremmede mennesker i en længere periode, efter du fik den hjem.

Sådan gør du

Der er forskellige ting, som du kan gøre for at hjælpe din hund over dens frygt-

somhed over for fremmede mennesker:

Gå tur med hunden et sted, hvor der ofte kommer mennesker. Tag desuden hunden med i byen, så ofte du kan. I starten bør du holde afstand til andre mennesker, når du går rundt med hunden. Når hunden har vænnet sig til at komme ud blandt fremmede mennesker, bør du efterhånden gå tættere og tættere på de fremmede med hunden, så I til sidst går blandt dem.

Optræd altid roligt og afslappet, når du og hunden er ude blandt fremmede. Hunden vil straks mærke, hvis du er anspændt.

Lad hunden uhindret tage kontakt til fremmede, hvis den ønsker det, og de fremmede er indforstået med, at hunden tager kontakt. Forlang ikke af hunden, at den først skal have lov af dig.

Hvis hunden er interesseret i, men ikke rigtigt tør tage kontakt, kan den fremmede person lette situationen for hunden ved at sætte sig på hug et stykke væk med siden til den. Den fremmede skal undgå at tage direkte øjenkontakt med hunden og af og til dreje hovedet helt væk. Han eller hun bør tale roligt og dæmpet til hunden – og kan eventuelt tilbyde hunden en godbid ved forsigtigt at række godbiddene frem mod den.

Tving aldrig din hund til at tage kontakt til fremmede. Hvis du gør det, er der risiko for, at problemet bliver værre.

Vær opmærksom på, at nogle mennesker ikke kan lide hunde eller er direkte bange for dem. Det vil hunden straks mærke, hvorfor den bliver usikker og kan reagere aggressivt.

Gå derfor ikke hen til mennesker, som ser ud til at vige for hunden. Hold så stor afstand, at det ikke er nødvendigt at trække hunden til dig, så den tror, at den skal være på vagt. Ignorer både din hund og den fremmede person.

Lad aldrig hunden stå bundet alene ude blandt fremmede, f.eks. når du skal ud at købe ind. Tænk på, at der kan komme mennesker tæt på hunden, uden at den har mulighed for at komme væk. Det kan forstærke hundens frygtsomhed, og hunden kan blive presset så meget, at den føler sig nødsaget til at forsvare sig.

Sørg for, at hunden bliver stimuleret og aktiveret, når familien er hjemme. Find på små opgaver, hvor hunden får lejlighed til at bruge sit hoved og sin næse. Gør dem gradvist sværere, men gå ikke hurtigere frem, end hunden har mulighed for selv at løse dem. Du kan f.eks. starte

med at smide en håndfuld hundekiks ud i haven, som det vil tage 15-20 minutter for hunden at finde.

Gå til hundetræning med hunden, så den kan møde fremmede mennesker og andre hunde. Find en hundeklub, hvor man lægger vægt på, at træningen er lystbetonet. Til hundetræning kan du og hunden lære

øvelser, der kan øge hundens selvsikkerhed i positiv retning – f.eks. sporsøgning, søgning efter genstande og agility.

Hvis du er i tvivl om, hvad du skal gøre, eller træningen ikke lykkes, er det vigtigt, at du søger hjælp – f.eks. hos en adfærdsbehandler eller en dyrlæge med erfaring i adfærdsbehandling.

Hvis hunden ikke kan være alene

Et andet udpræget adfærdsproblem er, at mange hunde ikke kan være alene hjemme.

Hunde er flokdyr og bryder sig derfor ikke om at være alene. Hunde reagerer dog på forskellig måde, når de bliver ladet alene. Mere end en femtedel af alle hunde ødelægger genstande i hjemmet, gør overdrevent meget, huler eller er urenlige.

Gå til hundetræning med hunden

Grunden til hundens problematiske adfærd, når den er alene hjemme, kan have flere årsager.

I nogle tilfælde skyldes problemerne hovedsageligt, at hunden er angst for at være alene, og i andre tilfælde at den er understimuleret, fordi den ikke oplever nok, når familien er hjemme – den keder sig simpelthen. I de fleste tilfælde skyldes problemerne dog en blanding af angst og understimulering. Hvis hunden er angst, vil den trække vejret meget hurtigt og savle. Det vil du dog kun opdage, hvis du laver en videooptagelse af hunden, når den er alene. Desuden kan en hund, der ellers kan holde sig i lang tid, have svært ved at holde på sin afføring eller urin. Hundens angst for at

blive forladt kan også i nogle tilfælde ses ved, at den ryster, når du forbereder dig på at gå fra den.

Derfor reagerer hunden, som den gør

Når hunden lades alene, ønsker den at blive genforenet med familien. Da det ikke kan lade sig gøre, bliver hunden frustreret. Når hunden bliver frustreret, sker der følgende: 1) hundens angst bliver forstærket, 2) den bliver mere opmærksom på lyde udefra, 3) den bliver rastløs, og 4) den begynder at udføre adfærd, som umiddelbart virker uforståelig ud fra den situation, som hunden er i. Der er dog tale om adfærd, som er naturlig for hunde såsom at undersøge ting og rive dem i stykker. Når hunden ødelægger ting i hjemmet, skyldes det, at den er frustreret – ikke, at den er ulydig eller vil straffe sin ejer.

Hvis der er kradsemærker ved hoveddøren, kan det være, fordi hunden har forsøgt at slippe ud. Da hunden bliver mere opmærksom, vil den også gøre mere. Og fordi hunden samtidig er utryk, vil den fortsætte med at gøre, længe efter at årsagen til, at den begyndte at gøre, er forsvundet. Hundens utryghed kan også

vide sig ved, at den hyler for at komme i kontakt med dig. Det er familien, som hunden savner, når den er alene. Især den person, som hunden er mest knyttet til. Det hjælper derfor ikke at købe endnu en hund til at holde den med selskab. Man risikerer bare, at få to hunde med alene hjemme-problemer.

Sådan gør du

Selvom du ikke er generet af hundens adfærd, skal du tænke på, at dens adfærd i større eller mindre grad skyldes angst, som er et problem for hunden selv. Hvis du følger de råd, som er vist nedenfor, vil det i mange tilfælde afhjælpe hundens problemer med at være alene hjemme.

Forsøg ikke at trøste hunden, hvis den bliver urolig, når du forbereder dig på at forlade den. Hvis du gør det, bekræfter du den i, at der er noget at være bange for. Optræd roligt og afslappet, og sig blot "kommer snart igen" eller noget andet, så hunden oplever samme rutine, hver gang du går.

Skæld ikke hunden ud, når du kommer hjem og finder ud af, at den har ødelagt noget. Hunden forstår ikke, hvad du mener. Hunden har ikke "dårlig samvittighed", selvom det ser sådan ud. Den prøver at formilde dig, fordi den kan mærke, at du er vred eller irriteret på den. Du risikerer

derfor at gøre hunden endnu mere usikker samt at ødelægge forholdet mellem dig og din hund, hvis du skælder den ud.

Undgå "velkomstscener", når du kommer hjem. Du må ikke afvise hunden, når den kommer for at hilse. Men besvar kort hundens hilsen, og lad den være i de næste 5-10 minutter.

Forsøg ikke at gøre hunden fysisk træt ved at motionere den ekstra meget, lige før du forlader den. Du risikerer, at problemet bliver værre, fordi du forlader hunden, inden den er faldet helt til ro. Når du lufter hunden, før du går, skal det ske i et roligt tempo, hvor den får tid til at snuse. Bagefter skal der gå 20-25 minutter, inden du forlader hunden, så den kan nå at falde helt til ro.

Undgå at hunden knytter sig for stærkt til én person i familien. Lad familiens medlemmer deles om forpligtelserne over for hunden – det vil sige gåture, fodring, social kontakt samt beskæftigelse. Fodringen af hunden bør dog kun foretages af familiens voksne medlemmer. Hvis du bor alene, bør du aftale med venner og bekendte, at de kommer og går tur med hunden en gang imellem.

Lad ikke hunden følge dig rundt i huset

hele tiden. Få den til at lægge sig en gang imellem. Hunden skal blive liggende, indtil du giver den fri. I starten bør du derfor kun lade hunden ligge i kort tid ad gangen. Efterhånden lærer du den så at blive liggende i længere og længere tid ad gangen.

Hunden skal have lov til at søge kontakt, og den skal have lige så megen opmærksomhed og kontakt, som den plejer. Desuden skal hunden have lov til at tage initiativ til aktivitet sammen med dig. Du skal straks acceptere, hvis det er i orden for dig. Men hunden skal til gengæld lære at acceptere, hvis du ikke vil eller kan give den opmærksomhed lige nu.

Giv derfor aldrig efter, hvis hunden vedholdende plager om opmærksomhed, men

afvis den venligt og bestemt, og bed den lægge sig. Undgå at skælde hunden ud eller irttesætte den på anden måde, da den også vil opfatte dette som en form for opmærksomhed. Læs mere om denne problemstilling senere i pjecen.

Afbryd aldrig hunden, hvis den beskæftiger sig selv – medmindre den gør noget, som den ikke må. Sørg for, at hunden bliver aktiveret og stimuleret, når familien er hjemme. Find på små opgaver, hvor hunden får lejlighed til at bruge sit hoved og sin næse. Gør opgaverne gradvist sværere, men gå ikke hurtigere frem, end hunden har mulighed for selv at løse dem. Du kan f.eks. starte med at smide en håndfuld hundekiks ud i haven, som det vil tage 15-20 minutter for hunden at finde.

Gå til hundetræning med hunden. Find en hundeklub, hvor man lægger vægt på, at træningen er lystbetonet. Streng dressur vil blot gøre problemet værre. Ved træningen kan du lære, hvorledes du kan lægge spor til hunden, som den skal følge. Sporsøgning stimulerer hunden og trætter den mentalt på en sund og naturlig måde. Endvidere kan øvelser som sporsøgning, søgning efter genstande, agility m.m. øge hundens selvstændighed i positiv retning.

Væn hunden til, at du forbereder dig på at forlade den. Gør alle de ting, som du plejer at foretage dig, før du går fra hunden. Forlad den ikke, men tag roligt overtøjet af igen, og fortsæt dine daglige gøremål. Gentag dette flere gange om dagen, indtil hunden ikke længere reagerer ved at blive urolig.

Væn derefter gradvist hunden til at være alene hjemme. I de første dage forlader du kun hunden i nogle få minutter ad gangen, men gerne flere gange om dagen. I de følgende dage forlader du så hunden i længere og længere tid ad gangen. Det er vigtigt, at du ikke går så hurtigt frem,

at hunden begynder at gø eller hyle. Gå ikke straks tilbage til hunden, hvis den gør dette, men vent, til den er holdt op. Fortsæt træningen næste dag, men forlad den kun i en fjerdedel så lang tid ad gangen. I de følgende dage forlader du igen hunden i gradvist længere tid ad gangen, men i et langsommere tempo, end da den begyndte at gø eller hyle.

I den periode hvor du vænner hunden til, at du forbereder dig til at gå samt til at være alene, må du ikke forlade hunden – undtagen når du træner med den. Få derfor hunden passet, når du skal i byen eller på arbejde, eller tag den med.

Hvis du er i tvivl om, hvad du skal gøre, eller træningen ikke lykkes, er det vigtigt, at du søger hjælp – f.eks. hos en adfærdsbehandler eller en dyrlæge med erfaring i adfærdsbehandling. Hvis hundens problemer hovedsagelig skyldes angst, kan det for at understøtte træningen være nødvendigt at behandle hunden med medicin, som dæmper dens angst. Det er kun dyrlægen, der kan ordinere denne medicin.

Hvis hunden tigger om opmærksomhed

Daglig kontakt og samvær med din hund er nødvendigt, for at hunden trives, men hvis hunden finder ud af, at den kan få din opmærksomhed ved at opføre sig på en bestemt måde, vil den oftere og oftere opføre sig på denne måde. Efterhånden kan hundens adfærd udvikle sig til et problem for dig.

Hundens behov skal dækkes

Du skal naturligvis forvente, at det at have hund kræver, at du tilbringer tid sammen med den. Du skal, ud over almindeligt samvær, dagligt afsætte tid til røgt og pleje, træning, aktivering samt motion. Som hundens "leder" er det dit ansvar, at disse behov bliver dækket. Du kan styrke din position som en god leder ved, at du tager initiativ til træning, leg, kontakt m.m.

Hunden skraber, puffer, gør eller hopper op

Hvis din hund skraber på dig med forpotten, puffer til dig med snuden, gør ad eller hopper op ad dig, kan du få den til at holde op ved at ignorere den fuldstændigt. I første omgang vil hunden blive mere ihærdig i sit forsøg på at få din opmærksomhed – det plejer jo at virke.

Hunden vil dog ret hurtigt finde ud af, at det ikke hjælper, og efterhånden vil dens forsøg på at få din opmærksomhed ophøre. Men hvis du blot en gang imellem belønner hundens anstrengelser ved at vise den opmærksomhed, vil det være nok til, at den fortsætter med at plage dig.

Hunden opfører sig unormalt

Hunden kan også vise anden adfærd, hvor det ikke er så indlysende, at den forsøger at få din opmærksomhed. Når en hund har lopper, vil den ofte få eksem ved haleroden. Da denne eksem kløer voldsomt, vil hunden forsøge at bide sig ved haleroden, og den vil måske løbe rundt om sig selv. Hvis hunden finder ud af, at den kan få din opmærksomhed, når den opfører sig på denne måde, kan den fortsætte med det, efter den er blevet behandlet for lopper og den medfølgende eksem. Hvis hunden bider sig i benet, kan det ligeledes have startet med, at hunden var generet af et eller andet og så fandt ud af, at den på denne måde kunne få din opmærksomhed. Hvis din hund begynder at opføre sig underligt, bør du derfor straks gå til dyrlægen for at få undersøgt, om der er noget fysisk galt med den.

Tvangshandlinger

Hvis din hund opfører sig på en bestemt måde for at få opmærksomhed, kan det afsløres ved, at den kun opfører sig sådan, når du eller andre familiemedlemmer er til stede. Hvis din hund opfører sig underligt, uafhængigt af om den er alene, eller den er sammen med familien, og der ikke er noget fysisk i vejen med den, kan der i stedet være tale om tvangshandlinger.

Denne type adfærd kan opstå, hvis hunden ofte kommer i en presset situation, hvor den ikke kan finde ud af, hvad den skal gøre – f.eks. hvis hunden ikke kan flygte fra noget, som gør den angst, eller hvis den er i konflikt mellem at nærme sig noget, der gør den bange, og flygte fra det. I begge tilfælde vil hunden blive frustreret. Derfor kan hunden udføre adfærd, der tilsyneladende er uforklarlig ud fra den situation, som den er i. F.eks. kan den begynde at slikke sig. Hvis hunden gennem en længere periode kommer i en situation, som udløser denne adfærd, vil adfærden udløses ved stadigt lavere grader af frustration. Der er derfor fare for, at adfærden udvikler sig til det, man kalder en tvangshandling.

Det specielle ved tvangshandlinger er, at de er uden for individets egen kontrol, og at de ofte udløses i særlige situatio-

ner. Hos hunde vil tvangshandlinger som nævnt ovenfor forekomme, uanset om familien er til stede eller ej. Under visse omstændigheder kan opmærksomhedssøgende adfærd udvikle sig til tvangshandlinger. F.eks. hvis hunden er meget aktiv, men generelt er understimuleret, og hunden bliver belønnet for at udføre den pågældende adfærd. I sådanne tilfælde kan hunden efterhånden begynde at udføre adfærden, selvom den ikke længere bliver belønnet. Det, at hunden udfører adfærden, bliver en belønning i sig selv. Tvangshandlinger kræver altid behandling af en dyrlæge med særligt kendskab til adfærdsproblemer.

Hvis din hund opfører sig underligt, må du aldrig forsøge at aflede den ved at tilbyde den godbidder, og du må aldrig belønne hunden med din opmærksomhed, når den opfører sig sådan. Det er dog meget vigtigt, at du sørger for, at hunden bliver tilstrækkeligt aktiveret og stimuleret, når du er sammen med den.

Sådan gør du

Du bør sørge for at gøre din hunds afhængighed af dig mindre. Det kan du gøre ved at følge nedenstående råd:

Lær hunden at arbejde selvstændigt. Gå til træning med hunden. Find en hundeklub,

hvor man lægger vægt på lystbetonet træning. Streng dressur vil blot gøre problemet værre. Ved træningen kan du lære, hvorledes du kan lægge spor til hunden, som den skal følge. Sporsøgning, søgning efter genstande eller godbidder inde og ude samt agility øger hundens selvstændighed samt stimulerer og trætter den mentalt på en sund og naturlig måde.

Afbryd aldrig hunden, hvis den beskæftiger sig selv – medmindre den gør noget, som den ikke må.

Sørg for, at hunden bliver stimuleret og aktiveret, når familien er hjemme. Find på små opgaver, hvor hunden får lejlighed til at bruge sit hoved og sin næse. Gør dem gradvist sværere, men gå ikke hurtigere frem, end hunden har mulighed for selv at løse dem. Du kan f.eks. starte med at smide en håndfuld hundekiks ud i haven, som det vil tage 15-20 minutter for hunden at finde.

Lad hunden arbejde for belønning. Vil du give hunden en godbid, er det en god anledning til at træne med den – f.eks. indkald, sit, dæk, pote, rulle eller lignende, så hunden gør noget for at få godbiddet.

Sørg for, at hunden ikke knytter sig for stærkt til én person i familien. Lad

familiens medlemmer deles om "forpligtelserne" over for hunden – det vil sige gåture, fodring, social kontakt samt beskæftigelse. Fodringen af hunden bør dog kun foretages af familiens voksne medlemmer. Hvis du bor alene, bør du aftale med venner og bekendte, at de kommer og går tur med hunden en gang imellem.

Lad ikke hunden følge dig rundt i huset hele tiden. Få den til at lægge sig en gang imellem. Hunden skal blive liggende, indtil du giver den fri. I starten bør du derfor kun lade hunden ligge i kort tid ad gangen. Efterhånden lærer du den så at blive liggende i længere og længere tid ad gangen.

Hunden skal have lov til at søge kontakt, og den skal have lige så megen opmærksomhed, som den plejer. Desuden skal hunden have lov til at tage initiativ til aktivitet sammen med dig. Du skal straks acceptere, hvis det er i orden for dig. Men hunden skal til gengæld lære at acceptere, hvis du ikke vil eller kan give den opmærksomhed lige nu.

Giv derfor aldrig efter, hvis hunden vedholdende plager om opmærksomhed, men afvis den venligt og bestemt, og bed den om at lægge sig.

Ignorer hunden fuldstændigt, hvis den opfører sig på en uønsket måde for at få din opmærksomhed. Du skal være meget konsekvent med dette. Selvom hunden kun belønnes med din opmærksomhed en gang imellem, er det nok til at holde dens adfærd ved lige.

Undgå at skælde hunden ud eller irettesætte den på anden måde, da den også vil opfatte dette som en form for opmærksomhed.

I praksis kan det være vanskeligt at ignorere hundens opmærksomhedssøgende adfærd fuldstændigt. Derfor kan det være nødvendigt at lære hunden, at den opnår det modsatte af, hvad den ønsker, hvis den meget ihærdigt tigger om opmærksomhed. Det kan du lære hunden på følgende måde:

Sig kort og kontant "NEJ", lige så snart hunden begynder at tigger om opmærksomhed, drej siden til den i en rask bevægelse, og gå omgående væk fra den. Forlad om nødvendigt lokalet. Efterhånd-

den vil hunden lære, at et "NEJ" betyder, at du afbryder kontakten med den.

Kald på hunden ca. ti sek. efter, at den er holdt op med at tigger om opmærksomhed, få den til at sætte eller lægge sig, giv den en godbid og ros den.

Lad hunden sidde eller ligge i 20 sek., giv den endnu en godbid, ros den, og giv den fri.

Når du i en periode er gået væk fra hunden, kan du prøve, om det er tilstrækkeligt at sige "NEJ" og dreje siden til den, når den tigger om opmærksomhed. Hvis det ikke er nok til at få hunden til at holde op, skal du fortsætte med at gøre som beskrevet ovenfor.

Hvis du er i tvivl om, hvad du skal gøre, eller træningen ikke lykkes, er det vigtigt, at du søger hjælp – f.eks. hos en adfærdsbehandler eller en dyrlæge med erfaring i adfærdsbehandling. Husk på, at tvangshandlinger altid kræver behandling af en dyrlæge.

Denne pjece er lavet i samarbejde med Dansk Kennel Klub
www.dansk-kennel-klub.dk

Dyrenes Beskyttelse udgiver en hel vifte af gratis pjecer om, hvordan du bedst passer dine dyr.

Vi håber, at du og især dine dyr får glæde af netop denne pjeces.

HJÆLP DYR I NØD

Diesel fik, ligesom hundredvis af andre hunde hvert år får, en ny familie og en ekstra chance i livet efter et ophold på ét af Dyrenes Beskyttelses internater

Dyrenes Beskyttelse kæmper for at give dyr et bedre liv. Hvert år redder foreningen tusindvis af dyr, som er blevet forladt, mishandlet eller tilovers.

Sådan kan du hjælpe

Bliv medlem

Det koster kun
200 kroner om året

Sms DYR til 1277 eller
ring 90 56 50 50, så
støtter du med 100 kroner

Beløbet + alm. sms-takst faktureres
på din telefonregning

Tegn testamente

til fordel for dyrene

På forhånd mange tak

Dyrenes Beskyttelse er totalt afhængig af økonomisk støtte fra private. Uden støtte kan vi ikke hjælpe dyrene.

Du er meget velkommen til at kontakte Dyrenes Beskyttelse, hvis du ønsker at høre mere om foreningens arbejde eller dine støttemuligheder.

Dyrenes Beskyttelse

Alhambravej 15 • 1826 Frederiksberg C
tlf. 3328 7000 • fax 3325 1460
e-mail: db@dyrenes-beskyttelse.dk
www.dyrenes-beskyttelse.dk

Giro: 600-3915